

Yvonne Kroonenberg

Rosa's
verzorgpony

Leopold / Amsterdam

www.yvonnekroonenberg.nl

Eerste druk 2008

© 2008 tekst: Yvonne Kroonenberg

Omslagontwerp: Petra Gerritsen

Omslagfoto: Mark Sassen

Uitgeverij Leopold, Amsterdam / www.leopold.nl

ISBN 978 90 258 5291 7 / NUR 283

Mixed Sources

Productgroep uit goed beheerde bossen
en andere gecontroleerde bronnen.
www.fsc.org Cert no. CU-COC-803902
© 1996 Forest Stewardship Council

Uitgeverij Leopold drukt haar boeken op papier met het
fsc-keurmerk. Zo helpen we waardevolle oerbossen te behouden.

Inhoud

De woensdagmiddagles	7
Een eenzame maaltijd	14
Worst	17
Longeren is ook leuk	20
Ouders begrijpen nooit wat	26
De lange kerstvakantie	29
Waarom doe je het nog, Rosa?	34
Een extra les	37
Vriendinnen	48
Oma's verrassing	52
Een vreselijk avontuur	56
Het wordt steeds erger	65
Net een eigen pony	76
Het eetcafé	94
Privéles	102
Een akelige mevrouw	113
Naar Apeldoorn	118
Bijpraten met Donna	126
Daar zijn ze weer	134
De Nieuwjaarscarrousel	140
<i>Rijbaanfiguren</i>	152

De woensdagmiddagles

‘Waar is mijn hoevenkrabber!’ Gea’s stem schalt door de stal.

17

‘Rosa! Waar zit je!’

Rosa staat voorovergebogen bij Tiptop, de zwarte manegepony op wie ze straks gaat rijden. Ze heeft een hoevenkrabber in haar hand, want ze was net bezig Tiptops hoeven schoon te maken. Met een zucht gaat ze rechtop staan en duwt haar sluike, donkerblonde haar uit haar gezicht.

Gea, de eigenares van Rosa’s verzorgpony, komt met grote stappen op haar af. Ze heeft haar handen in de zakken van haar roze bodywarmer geduwd. Haar blonde paardenstaart danst op en neer.

‘Waar heb je mijn hoevenkrabber gelaten!’ zegt ze boos.

Rosa schudt haar hoofd.

‘Ik heb jouw spullen niet gebruikt.’

‘Wat is dat dan?’ Gea wijst naar de gele hoevenkrabber.

‘Dat is de mijne.’ Rosa houdt haar hand omhoog.

‘Die van jou is blauw,’ zegt ze.

Gea kijkt haar kwaad aan.

‘Wacht even.’ Rosa maakt Tiptops laatste hoef schoon. Ze loopt voor Gea uit naar de kant van de stal waar de eigen pony’s staan. Daar is de box van Zefir. Even kijkt ze naar haar verzorgpony, maar ze durft hem nu niet te aaien.

Voor de deur staat de grote plastic poetsdoos. Ze gaat op haar hurken zitten en zoekt tussen de borstels. Gea kijkt met haar armen over elkaar geslagen toe.

‘Hij zit er niet in,’ zegt ze.

Rosa komt overeind. Zwijgend loopt ze naar de wand met kastjes waar de mensen met eigen paarden hun spullen

bewaren. Gea's kast staat open. Rosa steekt haar hand naar binnen en zoekt achterin. Ze vindt de hoevenkrabber meteen.

'Hier is ie.'

8 | Gea grist hem uit Rosa's handen en loopt weg. Ze is zo te zien nog steeds boos. Maar dat is niks bijzonders. Dat is ze al twee maanden.

Zo lang geleden is het, dat er een briefje op het mededelingenbord in de kantine hing:

*Bijrijder gezocht voor Zefir
Wij zoeken nog iemand voor de maandagavond en
soms voor het weekend.
Laura en Gea*

In die tijd had Rosa nog geen moeilijkheden met Gea. Ze zagen elkaar wel, op woensdagmiddag, in de les van drie uur. Dat is een les voor halfgevoerden.

Rosa blijft altijd de hele middag op de manege. Ze mag vegen en opruimen en beginnende ruiters helpen met poetsen en opzadelen. Die kunnen dat nog niet zelf.

Gea komt meestal op het laatste moment. Soms heeft ze niet eens tijd om haar pony goed te verzorgen. Dan is ze maar net op tijd voor de les.

Zefir is een Haflinger. Hij is vrij groot voor een pony. Zijn lichaam is goudbruin en hij heeft lange blonde manen. Hij is net een sprookjespaard.

Rosa had nooit verwacht dat zij zou worden uitgekozen. Ze zit nog maar twee jaar op ponyles. Maar een week nadat ze had opgebeld, vertelde Gea haar dat ze op zondagmiddag mocht komen proefrijden.

Rosa was zo blij dat ze er niet van kon slapen. Ze was doodzenuwachtig toen ze voor het eerst opstapte. Maar er gebeurde een wonder. Het zadel was heerlijk zacht, het zat

veel lekkerder dan de manegezadels die ze gewend was. En Zefir was niet alleen mooi, hij was ook supergevoelig. Ze hoefde haar kuiten maar tegen zijn flanken te leggen of hij ging in stap. Een klein duwtje met haar bekken en hij draafde. Het leek wel of ze alleen maar hoefde te denken wat ze wilde. Zoiets had ze nog nooit meegemaakt.

Zefir is de liefste en beste pony die Rosa kent. Alleen op stal is hij een beetje kribbig. *BIJT!!!* staat met krijt op zijn staldeur geschreven. Daardoor denkt iedereen dat hij een chagrijnige pony is.

Toch hebben een paar andere meisjes ook gevraagd of ze bijrijdster mochten worden. Zij hebben ook proefgereden. Maar alleen Rosa werd gevraagd om voortaan op maandag voor Zefir te zorgen.

Dat kwam vooral door Laura. Die komt om te rijden. Ze houdt niet van poetsen. Dat laat ze liever door een ander doen. Rosa zegt nooit nee als iemand haar vraagt om een pony op te zadelen.

Gea had liever een andere bijrijdster gehad, denkt Rosa. Ze voelt dat Gea iets tegen haar heeft, al kan ze niet bedenken wat.

Op woensdag rijdt Rosa nog steeds in de gewone manegeles. De andere kinderen die bij de halfgevorderden horen, zijn inmiddels ook op stal bezig. In de zadelkamer komt ze Sem tegen, de enige jongen die op haar uur rijdt. Hij is twaalf, een jaar ouder dan Rosa en Gea. Hij is klein voor zijn leeftijd en heel stoer met zijn donkere korte haar en zijn sportjack.

‘Wie heb je?’ vraagt Rosa.

‘Dorrit.’

‘Jij durft!’

Sem lacht. Dorrit is een kleine zandkleurige pony die er lief uitziet, maar heel ondeugend is. Ze bokt vaak. Maar Sem is helemaal niet bang.

Rosa pakt het zadel en hoofdstel en loopt terug naar de stands, waar de pony's naast elkaar staan. Toen ze pas reed vond ze het zielig dat ze geen eigen box hadden, zoals de pensionpaarden en -pony's. Maar van Tamara, die altijd op stal werkt, heeft ze geleerd dat paarden liever vlak bij elkaar staan. Als ze elkaar tenminste aardig vinden. Want paarden hebben net zo goed vrienden en vijanden als mensen.

Rosa heeft geen vijanden. Geen vrienden ook, trouwens. Ze denkt dat dit komt doordat ze zo verlegen is. Als klasgenoten een spel beginnen, durft ze nooit te vragen of ze mee mag doen.

Vroeger was er wel eens iemand die haar uitnodigde. Toen ze klein was, werd ze daar zo zenuwachtig van dat ze wegrende.

Inmiddels denken anderen waarschijnlijk dat ze liever alleen is. Dat vindt ze niet erg. In de pauze blijft ze vaak bij de cavia in het klaslokaal. En als ze naar buiten gaat, staat ze bij het hek langs het plein. Daarachter is een weitje met geiten en twee pony's.

Van de manegepony's weet ze niet van wie ze het meest houdt.

'Ik vind jou net zo lief als Zefir hoor,' fluistert ze tegen Tiptop, terwijl ze het zadel op zijn rug legt. 'Jij bent braver. Maar hij luistert beter.'

Tiptop snuffelt aan de zak van haar bodywarmer. Daar zit soms wat lekkers in.

'Straks krijg je,' zegt Rosa, 'als ik moet aansingelen.'

Voor de meeste pony's is het vervelend als de singel, de riem die het zadel op zijn plaats houdt, wordt strakgetrokken. Zefir gaat dan altijd bijten. Daarom geeft Rosa hem telkens een stukje wortel voor ze aansingelt. Dan heeft de pony het te druk met kauwen om naar haar te happen.

Als het zadel goed ligt, pakt Rosa het hoofdstel. Meteen

steekt Tiptop zijn hoofd zo hoog mogelijk. Zo kan Rosa de teugel niet om zijn hoofd leggen.

‘Tippie!’ zegt ze. ‘Niet zo lastig zijn. Kijk! Ik heb nog een stukje wortel.’

Nu gaat het ineens heel gemakkelijk.

Een eindje verder in de rij staan nog drie pony’s klaar: Caprilli, Quincy en Mirke. Een mollig meisje loopt met Quincy naar de toegangsdeur van de rijbaan. Ze heet Donna, weet Rosa.

| 11

‘Axel! Mogen we naar binnen?’ roept Donna naar de instructeur.

‘Ja!’ klinkt het uit de rijbaan.

‘Kom Tip, het is tijd.’ Rosa zet gauw haar cap op, pakt haar zweepje en neemt de pony mee aan twee teugels.

Bij de ingang staan Sem met Dorrit, Donna met Quincy en nog twee pony’s die uit de pensionpaardenstal komen. Dit is een drukke les.

‘Zefir, hou op!’

Rosa draait zich om. Ze ziet dat Zefir zich naar Tiptops staart buigt om aan hem te ruiken.

‘Laat dat!’ schreeuwt Gea en ze geeft een ruk aan de teugel. Zefir hapt meteen naar haar.

Rosa kijkt gauw voor zich. Ze zou wel tegen Gea willen zeggen dat het haar eigen schuld is dat Zefir zo lelijk doet. Maar ze kan beter haar mond houden.

De halve deur naar de rijbaan gaat open.

‘Deur vrij?’ roept Sem, voordat hij naar binnen gaat.

‘Deur vrij!’ roept Axel terug.

De ruiters van de vorige les stappen op een volte bij A. Het zijn beginners. De meesten zijn nog maar acht of negen jaar.

Achter Donna aan loopt Rosa met Tiptop naar binnen. Ze lopen langs de hoefslag naar rechts, wenden op de lange zijde af en gaan op de A-C-lijn staan, de denkbeeldige mid-

denlijn. Daar moeten ze wachten tot ze worden geholpen met opstijgen.

‘Zal ik jou helpen?’ biedt Tamara aan. Ze is groot en draagt haar honingblonde haar in een dikke vlecht. Ze is de vriendin van Axel.

12 |

‘Graag,’ zegt Rosa.

Als alle ruiters zitten, begint de les.

Axel laat hen eerst rustig stappen. Daarna moeten ze de teugels op maat maken en gaan ze draven.

Tiptop is een slimme pony. Hij spant zich zo weinig mogelijk in. Pas als Rosa hem een tikje met de zweep geeft, gaat hij netjes in draf.

‘Van hand veranderen bij F!’ commandeert Axel. ‘Goed zo, Rosa, pak die Tiptop maar een beetje aan. Sem, je rijdt op het verkeerde been. Gea, geef je pony eens een beetje ruimte. De les is nog maar net begonnen. Hij moet eerst zijn hals naar voren brengen om zich te ontspannen. Laat hem maar even los-joggen.’

Rosa denkt aan Zefir. Hij heeft een heel gevoelige mond. Als je te ruw met hem bent, gaat hij bokken. Hij is heel anders dan de manegepony’s. Dat komt doordat hij maar drie ruiters heeft. Op Tiptop rijden misschien wel vijftig kinderen. Eigenlijk luisteren manegepaarden vooral goed naar de instructeur.

‘We gaan de pony’s verdelen over twee cirkels,’ zegt Axel. ‘Een bij A en een bij C. Dat doen we om en om. Als je voorganger de A neemt, rij jij door naar de C. Sluit je buitenbeen goed aan, leg het iets achter de singel, aandrijven met je binnenbeen en we gaan in de linkergalop!’

Tiptop wil niet in galop. Als Rosa drijft, gaat hij alleen harder draven.

‘Duw je binnenheup, de linker dus, een beetje naar voren, Rosa! Doe of je met hem meeswingt.’

Rosa probeert te doen wat Axel haar aanraadt en ineens

valt Tiptop vanzelf in een mooie regelmatige galop.

‘Overgaan in draf en bij H van hand veranderen!’

Als alle ruiters zijn overgestoken, mogen de pony’s hun hals strekken en even op adem komen.

Gea duikt naast Rosa op.

‘Wil jij Zefir morgenmiddag even longeren?’ vraagt ze poeslief. ‘Mijn zus kan niet en ik ga met mijn moeder naar de stad. Een cd kopen voor mijn kerstrapport.’

| 13

Rosa knikt.

‘Goed,’ antwoordt ze kort. Ze doet haar best niet jaloers te zijn. Zelf krijgt ze nooit iets voor een rapport.

Een eenzame maaltijd

14 | Er ligt een briefje op de keukentafel.

Maak maar een lekkere pizza!

Rosa eet vaak pizza. Haar ouders moeten geregeld 's avonds uit, naar een vergadering of sporten of schaken of uit eten of naar het theater. Dan ligt er een briefje. Soms moet ze iets opwarmen in de magnetron, soms mag ze patat kopen of een pizza uit de diepvries halen.

Ze doet het deurtje van de diepvries open en kijkt wat er ligt. Dan gaat de telefoon. Hij ligt op het aanrecht, naast een theekopje met lippenstift langs de rand.

Voor ze haar naam zegt, kijkt Rosa wie er belt.

'Hoi oma!' zegt ze blij.

'Ben je alleen?' vraagt oma.

'Ja.'

'Heb je al gegeten?'

Rosa vist een pizza uit de la, terwijl ze de telefoon tegen haar oor houdt.

'Nee,' zegt ze. 'Ik mocht pizza maken.'

'Hm.' Oma zegt even niks.

'Vind je dat lekker?' vraagt ze dan. 'Wéér pizza?'

'Nee. Nou ja, soms,' zegt Rosa.

'Ik had je daarnet al gebeld. Was je op de manege?'

'Ja. Ik had Tiptop.'

'Is die lief?'

'Ze zijn allemaal lief.'

'Brr,' doet oma. Ze is bang van paarden.

'Ik mag morgenmiddag Zefir longeren.'

‘Wat is dat ook weer?’

‘Aan een lange lijn rondjes laten lopen.’

‘Mmm.’

Rosa weet wel wat oma denkt. Ze vindt het niet goed dat haar kleindochter zo vaak alleen thuis is. Af en toe zegt ze er wat van tegen Rosa’s vader. Maar hij gaat nooit op de verwijten in. Hij vindt dat zijn moeder zich niet met zijn gezin mag bemoeien.

Het liefst zou oma de auto pakken en op alle avonden dat Rosa alleen is, langskomen om haar gezelschap te houden, maar dat mag niet.

‘Ze is al vaak genoeg hier,’ heeft Rosa haar moeder wel eens boos horen roepen. Dat was na een telefoongesprek met oma. Rosa zat in de kamer televisie te kijken en hoorde de harde stemmen uit de keuken komen.

‘Je moeder komt alleen langs om mij in te peperen dat ik een slechte moeder ben.’

‘Of ik een slechte vader,’ antwoordde Rosa’s vader.

‘Pff, jij bent haar lieve zoontje, jou neemt ze niks kwalijk.’

‘Ja hoor, tegen mij zeurt ze ook.’

‘Ze zeurt zelfs tegen Rosa,’ zei haar moeder. ‘Straks gaat dat kind ook nog denken dat moeders thuis horen te zitten met een kopje thee.’

Rosa vindt het vervelend dat oma ongerust is. Daar komt alleen ruzie en narigheid van.

‘Gea deed ineens helemaal aardig tegen me,’ zegt ze daarom snel. ‘Haar zus heeft morgen geen tijd en dan moet zij eigenlijk rijden, maar daar heeft ze geen zin in, want dan moet ze heel vlug eten. De les begint al om zeven uur.’

‘Waarom mag jij niet op hem rijden?’

Rosa haalt haar schouders op en friemelt aan haar trui.

‘Geen idee.’

Het is even stil.

‘Wanneer begint de kerstvakantie?’ vraagt oma.

‘Vrijdag. Overmorgen.’

‘Heb je een rapport gehad?’

‘Ja.’

‘Is het goed?’

16 | ‘Gaat wel,’ zegt Rosa. ‘Geen onvoldoendes. Maar ik ben niet zo goed in geschiedenis. En niet in rekenen.’

‘Bewaar het maar voor mij. Dan zal ik ernaar kijken.’

‘Goed. Leuk!’

‘Nou, lieve kind, ga maar gauw je pizza maken,’ zegt oma. ‘Hoe laat ga je naar bed?’

‘Om negen uur of zo.’

‘Niet langer opblijven, hoor!’

‘Nee, oma,’ zegt Rosa braaf.

Als ze heeft opgehangen, denkt ze weer aan Gea. Misschien moet ze de volgende keer vragen of ze in de les mag rijden in plaats van te longeren.

De moeilijkheid is alleen dat Gea het leuk schijnt te vinden om op alles *nee* te zeggen. Ze zou het ook aan Laura kunnen vragen. Die maakt het niks uit of ze longeert of rijdt. Als zijzelf maar niks hoeft. Laura is lui.

Rosa zucht en schuift de pizza in de magnetron. Ze kan beter niks vragen.